

פירוש הרמב"ם לאבות

חילול השם והלומד על מנת ללמד ולעשות (ד, ה

(ו -

הרב יצחק שילת

מסכת אבות ד, ה

רבי יוחנן בן ברוקה אומר:

כל המחלל שם שמים בסתר - נפרעין ממנו בגלוי.

אחד שוגג, ואחד מזיד - בחילול השם.

מסכת אבות ד, ו

רבי ישמעאל בנו אומר:

הלמד - על מנת ללמד, מספיקין בידו - ללמוד, וללמד.

והלמד - על מנת לעשות, מספיקין בידו - ללמוד, וללמד, ולעשות.

פירוש המשנה לרמב"ם אבות ד, ה

אתה יודע מן הכתוב שהשוגג יש לו חטא, ומפני זה צריך כפרה בקרבן, והשם יתברך אמר בו "ונסלח לו, מחטאתו אשר חטא" (ויקרא ה, י). אבל אינו כמזיד חלילה, ליושר דרכי השם יתברך להשוות המזיד והשוגג בדבר מן הדברים.

אבל כוונתו הנה שחלול השם, אם יהיה במזיד או בשוגג, נפרעין ממנו בגלוי. אם היה מזיד עונש מזיד, ואם היה שוגג עונש שוגג, אבל שני העונשים בגלוי: